

Gárdonyi Pál Családja A Nagymamával

Balról jobbra: Gárdonyi Endréné, Gárdonyi Ágnes, Gárdonyi Pál, Gárdonyi Pálné, Gárdonyi László.

Mikor az uram hat hónap után kiszabadult, és megnyugodtak a kedélyek, Regina azt mondta: "Gyertek föl, Bandikám, ne maradj itt utolsó zsidónak a faluban, gyertek föl Pestre lakni!" Ötvenezer forintért jutottunk a telekhez 1961-ben. Aztán egy szövetkezettel fölépítettük ezt a házat, akkor még lapos tetővel. 1992-ben tetőteret építettünk rá, és bővítettünk. Kiadtunk két szobát is. A keletnémet követség küldte a vendégeket, ilyen hivatalos vendégeket, úgyhogy sokszor több volt a vendég, mint amennyi hely volt. Jól ment. Én főállásban csináltam, az uram a főállás mellett besegített, később Pali is, de ő egy héten egyszer jött csak, mert állásban volt.

Beindult az üzlet. 1963-ban, amikor a Budapest Touristhoz szerződtem, az időnként küldött vendégeket, akkor még csak németeket, aztán néha Nyugatról is.

Most már panzió, akkor csak fizetővendég-szolgálat volt. 1989 után sok változás nem volt. Elmaradtak az NDK-s vendégek, és jöttek helyette a világ minden tájáról mások. Aztán később bővítettük a panziót, még három szobát építettünk hozzá, és családi alapon működik. A fiam, a menyem és már lassan bekapcsolódik a tizennyolc éves unokám is. Jól beszéli a nyelvet, szereti is, ő megy le a vendéggel, elhelyezi. Remélem, hogy majd fogja csinálni, ha a szülők kiöregszenek.

Az unokáim okos, szép gyerekek. A Lackó mindig fönny van az interneten, ami most divat. Az Eötvösbe jár [Eötvös József Gimnázium], mert a haverjai is odamentek, a kislány pedig ide, a Móriczba [Móricz Zsigmond Gimnázium] a Törökvész úton. Hatosztályos gimnázium, most már, azt hiszem, a harmadikat fogja ott tölteni. Kitűnő tanuló, az egyetlen kitűnő az osztályban.